

TRANSCRIPT VAN DE RAADSCIE ALGEMEEN BESTUUR EN MIDDELEN VAN GEMEENTE AMSTELVEEN
d.d. 15 maart 2018

1. Opening

1.1 Opening en mededelingen

De voorzitter: Dames en heren we gaan beginnen, met de vergadering van de commissie Algemeen Bestuur en Middelen van 15 maart 2018. Mijnheer Steenhoven ook verzoek u plaats te nemen. Welkom aan de commissieleden, de leden van het college, de aanwezigen in de zaal en Johan Bos op de tribune. En Stephan, ook welkom, hoi. Henk Stoffels vervangt vandaag Bert de Pijper, dag mijnheer Stoffels, en we hebben een afmelding ontvangen van Peter Bot en de heer Aslanjan, D66. Op 21 maart de uitslagenavond vanaf 22:00 uur in het raadhuis. U kunt dan niet parkeren in de kelder en op het voorplein bij het raadhuis, dat is in verband met de logistiek van alle stembureaus die de spullen komen inleveren. Dat was het voor mij. Ik kijk nog even naar links, zijn hier nog mededelingen? Dat is niet het geval.

1.2 Spreekrecht burgers (20.00 – 20.30)

De voorzitter: Voor agendapunt 1.2: het spreekrecht van de burgers, hebben we geen aanmeldingen.

1.3 Vaststelling van de besluitenlijst van de vergadering van 1 februari 2018

De voorzitter: Dus dan gaan wij naar agendapunt 1.3: vaststelling van de besluitenlijst van de vergadering van 1 februari 2018. Die kunnen we vaststellen, daar zijn geen wijzigingen op gekomen.

1.4 Rondvraag

De voorzitter: Agendapunt 1.4 : de rondvraag, zijn geen punten voor ingediend.

1.5 Inventarisatie van de bespreekpunten

De voorzitter: Dus gaan we naar agendapunt 1.5: de inventarisatie van de bespreekpunten. Het eerste bespreekpunt is de verbouwing van Melkweg 2, en dan kijk ik even of iemand daar het woord over wil voeren. Mijnheer van der Steenhoven nog. We gaan records breken vanavond.

2. Raadsvoorstellen

2.2 Elfde wijziging Gemeenschappelijke Regeling Vervoerregio Amsterdam

De voorzitter: Agendapunt 2.2: elfde wijziging Gemeenschappelijke Regeling Vervoerregio Amsterdam. Wil iemand daar nog het woord over nemen? Dan gaat die als hamerstuk naar de raad. En voor agendapunt 3.1 krijgt straks de heer Kortekaas het woord. En daarna nemen we nog afscheid van de burgerraadsleden, dus blijft daarna nog rustig zitten.

2.1 Verbouwing Melkweg 2

De voorzitter: Maar we beginnen met agendapunt 2.1: verbouwing van Melkweg 2, en daar wil ik de heer van der Steenhoven het woord geven. Aan u het woord.

De heer Van der Steenhoven: Ja voorzitter, heel kort, wij hebben kennis genomen van het, van het voorstel om op deze manier de, de, het gebouw aan de Melkweg te verbouwen. En wat wij eigenlijk jammer vonden is dat, dit gebouw staat op best wel een groot stuk grond, dat bestaat uit één bouwlaag. En in de omgeving kijken er niet bijzonder veel huizen op uit, dus dit zou nou net zo'n fantastische locatie zijn, wat mijn fractie betreft, waar je aan inbreiding zou kunnen doen waarbij je zegt van: laten we er wat goedkope huurwoningen van een meter of 50 bovenop zetten, dichtbij een tramhalte dus nou ja, heel veel extra parkeerplekken hoeft er ook niet te creëren. En eigenlijk ja, biedt dat dus legio kansen om te zeggen van: laten we die omgeving daar ontwikkelen, en aan die ongelooflijke vraag van woningen in deze regio voldoen. En je kan dan prima, zoals dat in Amsterdam gebruikelijk is, een gemengde bestemming behouden. De onderste plint lekker met fysiotherapie en de huisartsen en daarboven gewoon de woningen. En mijn vraag is eigenlijk: is dat onderzocht? Kunnen we toch niet nog een keer in gesprek gaan, volgens mij zijn de gesprekken hierover in een andere tijd gevoerd, en kijken of we, op één van de weinige plekken waar dit mogelijk is, toch nog kunnen kijken of we woningen kunnen creëren. Al was het maar omdat het, even om het dusdanig te formuleren, het rendement voor de gemeente als je het leest, ook niet zo spectaculair is hè, volgens mij is het terugverdiend uit 22 jaar, het is allemaal niet heel, heel, heel, het gaat niet om heel veel geld maar het is ook weer niet zo, zodanig lucratief dat we zeggen: nou dit moeten we op deze manier doen. Dus ja, wel die eerstelijnszorg daar behouden, maar misschien eerst even tijdelijk onderbrengen, er een nieuw gebouw neerzetten en ze terug laten komen. Volgens mij is dat, en daarmee sluit ik af, ook wel iets waar we als gemeente naartoe zouden moeten werken. En dat is een regierol op onze ruimtelijke ordening omdat we niet zomaar meer wijken kunnen neerzetten maar we juist moeten zeggen: laten we locaties onderzoeken en als gemeente actief kijken of we woningbouw kunnen stimuleren. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel mijnheer van der Steenhoven. Ik kijk even rond, mijnheer van der End, PvdA.

De heer van der End: Dank u wel voorzitter. Allereerst, ik ben het helemaal eens met de woorden van mijn, van de voorganger, van de heer van der Steenhoven. En ik vraag me ook even af, gewoon naar de portefeuillehouder toe, vindt u zelf ook dat dit de beste keuze is en het beste besluit wat er nu ons voorligt zo? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Gast.

Mevrouw Gast: Ehm, ja wij vinden op zich die eerstelijnszorg natuurlijk hartstikke belangrijk, en we kunnen ons heel goed indenken dat we ook wat groter willen. Je ziet dat natuurlijk ook bij De Marne en bij, wat is het, Duizendblad heet het geloof ik in Westwijk, dat dat toch wel heel goed functioneert om van niet grotere centra neer te zetten. En dat is daar natuurlijk ook wel een goeie plek voor om dat zo te doen. Neemt niet weg dat het wel heel dicht op De Marne zit eigenlijk, als je kijkt hemelsbreed kan je er naartoe wandelen. Wat ik eigenlijk wel jammer vind is dat we niet, ook eigenlijk in de analyse krijgen van hoeveel huisartsen en hoeveel van de zorg nou per wijk eigenlijk beschikbaar is en of dit dan de beste, ja of het nodig is om daar nog zo'n hele grote HOED te hebben. Aan de andere kant, op zich niks tegen eerstelijnszorg maar ik vind het verhaal van de heer van der Steenhoven, ja hebben we ook wel oren naar als er een andere goeie plek gevonden zou kunnen worden. Ik kan me ook voorstellen dat als je qua ruimte ordelijk kijkt, en je kijkt naar De Marne, dan is de Melkweg toch wel heel dichtbij. En als je dan weer naar Westwijk kijkt waar de volgende hele grote zit, dan

zou je zeggen dat die misschien wel meer, wat meer richting Willem Dreesweg, richting Middenhoven, daar nog ja, eigenlijk meer richting de Bovenkerkerweg zou kunnen qua locatie, dat dat dan beter verspreid zou kunnen zijn. Dus nou ja dat wil ik de wethouder ook graag meegeven wat hij daarvan vindt, dank u.

De voorzitter: Dank u wel mevrouw Gast, mijnheer van Erp.

De heer van Erp: Dank u wel voorzitter, aansluitend op het voorafgaande heb ik eigenlijk maar één vraag aan de wethouder en die is: waarom is de gemeente hier eigenaar? Want we hebben het een paar maanden geleden hebben we het gehad over het maatschappelijk vastgoed en de rol van de gemeente daarin. En nou is mijn vraag van: moeten we dit typeren als maatschappelijk vastgoed en is het beleid van de gemeente om alle HOED 's in handen te krijgen?

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Hulsman.

De heer Hulsman: Ja een aanvulling op de vorige sprekers, idee van voorzitter, dank u, het idee van de heer van der Steenhoven is absoluut sympathiek maar het lijkt me dan dat we die locatie, dat we daar wat breder naar moeten kijken dan alleen het verbouwen van de huisartsen, van deze huisartsenpraktijk. Daar is wat meer te doen in die omgeving en volgens mij was één van de redenen dat we dit aan wilden pakken dat we de omgeving netjes willen houden, heb ik van mijn, één van mijn collega's begrepen. Nou dan is het ook wel goed om hier op korte termijn iets aan te doen om te zorgen dat leegstand verminderd. En als we daar gaan inbreiden dan zijn, dan moeten we misschien wat breder, groter kijken dan alleen die huisartsenpraktijk. Voor de rest is dat, lijkt dat een sympathiek idee. Mijn fractie is juist heel blij dat er ook, dat de gemeente, wil faciliteren dat er op loopafstand ook voor ouderen, ook eerstelijns huisartsenzorg beschikbaar is. We kunnen alles, we zijn voor de ontwikkeling met HOED 's, maar ik zie toch ook wel de charme dat een, zeker een oudere die in de buurt woont, gewoon op loopafstand nog een huisarts heeft in plaats van met de bus naar een HOED te moeten. Dus eh ...

Mevrouw Gast: Interruptie, voorzitter?

De voorzitter: Ja, mevrouw Gast.

Mevrouw Gast: Nou daar heeft u natuurlijk wel een punt, alleen spreekt u zich wel tegen. Want door die HOEDEN, wordt dus, worden ze allemaal veel groter en komen er dus lokaal steeds minder huisartsen op loopafstand en moeten mensen grotere afstanden overbruggen, dus dat is dan wel een consequentie van de HOEDEN.

De voorzitter: Mijnheer Hulsman.

De heer Hulsman: Mevrouw Gast dat ben ik helemaal met u eens maar ik vind het ook niet erg als er naast de HOEDEN nog kleinschaliger praktijken beschikbaar blijven, zolang daar ruimte voor is.

Mevrouw Gast: Maar dat wil deze dus niet worden hè, deze wil een grote worden.

De heer Hulsman: Helder. Ja, blijft dat ik het sympathiek vind als er op loopafstand toch een, en ik ben het ook met u eens dat je dan goed moet kijken naar een goeie spreiding, want misschien is de nood om op loopafstand eerstelijnszorg te hebben elders wel veel groter. Ik had twee technische vragen als we dit voorstel wel door laten gaan, en dat is die, dat belang van die huisarts. Ik ben het eens met de vraag van de heer van

Erp, die had ik ook willen stellen, dus wederom dank u wel. Maar wij hebben nu, voor 10% is die huisarts nog eigenaar, hoe belemmert het ons dat en waarom wil die huisarts dat eigenlijk niet verkopen? Ik kan me voorstellen dat je meer grip hebt opgebouwd wanneer je het helemaal in handen hebt, dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Oord.

De heer Oord: Ja dank u, ja op de valreep haalt hij toch nog even het gras voor mijn voeten weg maar het is duidelijk, we vinden het inderdaad, het lijkt de locatie waarvan je zegt: nou, dat zou nou prachtig zijn om daar nou eens eventjes wat te verdichten en wat huizenbouw te laten plaatsvinden, zeker in de sector die we zo graag willen hebben. En daar hangt inderdaad naar mijn gevoel alleen ook die 10% van die huisarts, die niet wil verkopen. En vandaar, ik sluit me dan ook graag bij die andere vraag, is dat nou echt een onneembare barrière of zijn er mogelijkheden om daar toch overheen te gaan, want dan zou je toch misschien zelfs de HOED iets uit kunnen breiden, maar dan zou je in ieder geval kunnen overwegen daar een stukje woningen bovenop te plaatsen.

De voorzitter: Dank u wel mijnheer Oord. Ik kijk nog even rond. Dan gaan we naar mijnheer Raat voor het college.

De heer Raat: Ja, dank u wel voorzitter. Dank ook allemaal voor de vragen. Ja de eerstelijnszorg, de huisartsen, dat wordt door iedereen hier onderschreven, ook door het college van B&W. Ik denk met collega Brandes zijn we, ben ik, twee jaar geleden zijn we daar geweest. Ja ik ga het toch een beetje iets scherper stellen, ja mensen hebben daar gewoon bezit, dus wij zijn daar geen eigenaar. Maar wij vinden het wel van belang, die, wat we wel hebben, dat dat zeg maar goed ingezet wordt voor de eerstelijnszorg. Want het allerbelangrijkste is gewoon de huisartsen, en die willen daar graag blijven maar wel op hun voorwaarden. De huisartsen hebben ook een soort fiscale afspraken ook nog weer gemaakt, dus die kunnen niet één-twee-drie verkopen, misschien op een latere termijn wel. Dus je moet oppassen dat je niet heel veel variabelen gaat inbrengen als overheid, en ik ben het eens met de heer van der Steenhoven, woningen zou natuurlijk helemaal fantastisch zijn en mevrouw Gast natuurlijk ook en anderen. Maar, zorg er dan echt voor dat we onze huisartsen gewoon op loopafstand, zeg maar ook voor onze ouderen, in de buurt houden. Dat zijn mensen die echt zeer gewaardeerd worden, we zijn daar geweest, nou met collega Brandes. Wij denken dat dit gewoon echt een doorslag moet hebben mijnheer van der Steenhoven, dus niet allerlei variabelen met extra woningen, nog weer extra zaken, want dan komt er vaak niks van de grond. En als je niet oppast, en zeker ook vandaag de dag, huisartsen kunnen overal aan de slag. En dan raken wij onze eerstelijnszorg kwijt, in Amsterdam gebeurt dat al in veel buurten, daar heb je niet eens meer een huisarts. Dit is voor ons het allerbelangrijkste, ik zit hier ook een beetje als wethouder Zorg. Ja en soms moet je daar dus dan echt voor kiezen en dan niet dat je allerlei andere, ook allerlei politieke wensen op tafel legt. Hier hebben wij voor gekozen, het is aan u, en wij denken dat dit zeg maar in alle belangenafwegingen een verstandige beslissing is. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, voor de tweede termijn, mijnheer Van der Steenhoven.

De heer Van der Steenhoven: Ja, ik vind het toch jammer wat de wethouder zegt. Ik zit hier nu op Funda in business en ik kijk ook echt naar een ruimte die nog net niet op kruipafstand verwijderd meer dan zes maanden te huur staat. Daar kan je prima iets voor regelen, het is ook grappig, deze kantoor of medische praktijkruimte, dus het is ook niet zo dat het allemaal niet beschikbaar is, dat dit maar de enige weg die bewandeld kan worden door de eigenaren. Volgens mij zitten die mensen met 10%, met daar de intentie van de gemeenteraad om daar woningbouw te creëren, op goud. Dus kunnen ze voor die 10% veel meer krijgen dan zeg maar dat normaal in het gangbare zeg maar maatschappelijk of zorgvastgoed prijzen daarvan

gangbaar zijn. Ik zou zeggen: dan niet in dit dossier maar dan wel in andere dossiers, wordt creatiever afdeling vastgoed, we hebben niet zoveel vastgoed als Amstelveen, we hebben niet zoveel grond meer, dat zegt u zelf ook al vier jaar beste wethouder. En datgene wat we hebben daar moeten we dan wel echt heel goed over nadenken voordat we daar een, ja, misschien soms wat gemakkelijke keuzes voor maken. En ik ben met u eens, er komt niks van terecht, er komt niks van terecht als de politieke wil er niet is, als er een bestuur en een gemeenteraad is dat er achter gaat staan en dat tegen de afdeling zegt van: ga toch nog eens op onderzoek uit en ga nog eens overleggen of er toch nog niet ook iets anders kunnen doen met tijdelijke huisvesting, bijvoorbeeld degene die ik hier voor me heb. Daar kan je echt wat doen en dan kunnen ze zelfs op die locatie terugkomen, dan kunnen ze zelf het eigendom behouden. Ik vind het te makkelijk om te zeggen: ja, dat is de enige optie en we willen zo graag de eerstelijnszorg daar behouden. Er zijn talloze opties om de eerstelijnszorg in die buurt te behouden, als je maar creatief gaat kijken, en dat vergt een andere rol en denkwijze van de overheid. En ik zou graag van de wethouder horen of hij dat met me eens is, niet in dit dossier dan wel in alle toekomstige dossiers. Want de volgende keer zullen we als D66 in ieder geval kritischer zijn als u weer met zoiets aankomt, als er echt mogelijkheden liggen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, ik kijk nog even rond. Mijnheer Hulsman.

De heer Hulsman: Ja dank voorzitter, ik sluit me eigenlijk wel aan bij het betoog van de heer van der Steenhoven. Ik zou in elk geval u willen, het college willen oproepen om hun beste doen om die 10% alsnog te verwerven, want dat geeft zeker als we ergens onderin de la, of in een dossierkast plannen hebben om daar woningbouw te plegen, dat geeft ons veel meer ruimte. Laten we wel wezen, de huisarts vraagt ons ook om in ons deel van het gebouw te investeren en daar mag ook wat tegenover staan vind ik. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, ik kijk even rond of andere nog vragen hebben, mevrouw Gast?

Mevrouw Gast: Ja, misschien nog een laatste optie op Middenhoven is, het wordt natuurlijk nu heel erg verbouwd maar ik zie daar aan de buitenranden, zie ik ook nog wel wat mogelijkheden eigenlijk om te onderzoeken, misschien is dat nog een optie?

De voorzitter: De keuze is reuze, mijnheer Raat, aan u het woord.

De heer Raat: Ja dank u wel voorzitter, ja kijk, ik zei u net dat in de eerste termijn ook al, wij zijn hier twee jaar geleden zijn we hier al mee begonnen en wij kunnen mensen niet dwingen om zaken te verkopen. En misschien zouden wij dat anders gehad willen hebben, maar op een bepaald moment is het dus gewoon zo, dan is het gewoon de keuze aan de huisartsen. En ik ben het met de heer van der Steenhoven natuurlijk grondig eens, natuurlijk hadden we het zeg maar, nog graag wat anders gezien. Maar wij zijn, nou ja goed ik wil niet zeggen het is geen Noord-Korea, maar wij kunnen mensen niet dwingen om hun bezit te verkopen. En op een bepaald moment moet je gewoon een afweging gaan maken als lokale overheid van: wat vind je van belang? Wij zijn daar geweest, de huisartsen, want als zij weggaan dan is hier ook deze zaal te klein, dan zitten alle patiënten hier achter en zegt iedereen: hoe heb je het zo uit de hand kunnen laten lopen? Wij kiezen primair voor die eerstelijnszorg, we hebben er alles aan gedaan om te kijken van: wat is het maximale? Dit is het maximale. U kunt zeggen van: ja, is het glas halfvol? In ieder geval hebben wij gewoon onze huisartsen, die blijven naar zitten, wij zijn daar blij mee. Hadden we zeg maar nog een betere optie willen hebben, natuurlijk hadden we dat nou ja graag, maar goed, wij zijn geen eigenaar. En dat is ook even naar, richting de heer van Erp, wij zijn als college van B&W heel huiverig tegen de verkoop van maatschappelijk vastgoed. Dat hebben we volgens mij de afgelopen 20 jaar veel te veel gedaan, vandaar dat we daar een beetje zorgvuldig op zijn geworden, soms kopen we zaken nog gewoon weer eens terug hè, Randwijklaan 13 en allerlei andere plekken.

Dus volgens mij moeten wij veel meer zaken terug gaan kopen dan dat we zaken moeten gaan verkopen. En dan heb ik, hoop ik ook dat ik de heer van Erp beantwoord heb in de eerste termijn.

De voorzitter: Mijnheer Van der Steenhoven, nog een interruptie.

De heer Van der Steenhoven: Ik vind dus ook wel dat een gemeente een actieve rol zou moeten spelen en best wel nog eens wat dingen zou kunnen kopen. Maar dan moet je wel, wat je er dan mee doet, moet wel goed zijn, en moet wel echt, moet je echt het uiterste proberen uit te halen. Dus zelfs al zouden we dit voorstel doen, dan zou ik van de wethouder nog twee dingen willen weten. Eén is de vraag die ik net al stelde: kunt u mij toezeggen dat u ook bij toekomstige dossiers wel echt kritischer gaat kijken en ook echt creatief gaat proberen te zijn met die mensen om eruit te komen? En twee: zou u toch nog eens een keer met die huisartsen om de tafel willen en moeten uitleggen van: joh jongens, jullie kunnen er wel blijven maar kan het dan niet in een nieuw gebouw, of in een nieuwe vorm, even tijdelijk twee jaar ergens anders, 100 meter verderop bijvoorbeeld? Is er een mogelijkheid waarin ze mee investeren, ze zijn immers maar voor 10% eigenaar, niet voor 90%. Ja, ik zou zeggen probeer het nog een keer want nu ligt de kans voor en anders zitten wij er voor 20 jaar op deze manier aan vast en komt daar in ieder geval de komende 20 jaar geen enkele woning bovenop terwijl we die wel keihard nodig hebben in deze regio. Dus die twee vragen graag een reactie.

De voorzitter: Dat voor de interruptie, mijnheer Raat nog.

De heer Raat: Ja, goed, ik heb het net ook al gezegd, we hebben, we zijn al twee jaar aan het praten en voor ons is het op een bepaald moment gewoon de afweging, en dat is een beetje besturen mijnheer van der Steenhoven, soms is het gewoon buikpijn of hoofdpijn. En natuurlijk kun je zeggen van: we gaan door blijven onderhandelen. Wij willen, en dan kijk ook even gewoon naar links toe, maar ook, en dat geldt voor het hele college van B&W, wij willen niet dat deze huisartsen zeggen van: jongens bekijk het maar, wij gaan weg uit deze gemeente. Dat is een heel belangrijk iets. Dus op een bepaald moment, hebben wij, wij hebben gewoon, we zijn uitonderhandeld, we hebben er alles aan gedaan, en dat is het dan ook. En dan moet je, en dan moet je er gewoon een keuze maken en dan kun je zeggen van: ja, jullie hebben het niet hard genoeg gedaan of je had nog wat anders moeten doen. Maar wij zorgen ervoor dat de eerstelijnszorg in Middenhoven, echt een kinderrijke wijk, veel oudere mensen, dat die overeind blijft. Nogmaals, ik heb het net ook al gezegd, had u het, hadden we het nog graag nog anders gezien? Ja natuurlijk. Maar wij zijn geen eigenaar, en wij kunnen mensen niet dwingen mijnheer van der Steenhoven, en we hebben onze stinkende best gedaan. Want anders hadden we dat vorig jaar, hadden we dit voorstel vorig jaar al ingebracht en dan hadden we niet twee jaar lang daarover lopen praten. We hebben het maximale gedaan, dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Dan was dit hem, voor wat betreft de tweede termijn. Gaat die als hamerstuk naar de raad. Gaan we doen. Top.

3. Overige aangelegenheden

3.1 Regionale aangelegenheden

De voorzitter: Agendapunt 3.1: regionale aangelegenheden, geeft de heer Kortekaas het woord.

De heer Kortekaas: Dank u wel voorzitter. Wij hebben vanuit de MRA de agenda voor de regiegroep ontvangen met de bijlage behorende bij de agendapunten die gaan over de verantwoording over 2017 en de globale begroting voor 2019. Die zijn in eerste instantie opgenomen in de ingezonden, ingekomen stukken, en

op mijn verzoek nu ook bij dit agendapunt, zijn een aantal stukken opgenomen. En we hebben daarbij de uitnodiging gekregen om, conform de afspraken in het MRA convenant, de wensen en de opvattingen van de raad voor deze agendapunten kenbaar te maken aan het secretariaat van de regiegroep. Vervolgens bleek het college van mening dat het niet zuiver is om de raad een voorstel te doen aangaande de voorliggende stukken en het college komt dus niet met een begeleidend raadsvoorstel. Ik ben eigenlijk wel benieuwd waarom, dus ik wil graag een korte toelichting daarop van het college. Maar ik heb meer vragen aan mijn collega's in deze commissie want volgens mij ontstaat daarmee de vraag van: hoe de raad dan wel tot opvattingen komt als het niet op een agenda geplaatst wordt die stukken? En wij worden wel gevraagd om onze mening erover te geven. Dus dan is vervolgens dus de vraag: hoe vinden wij als commissie en als raad dat deze stukken, een volgende keer misschien, wel op de agenda van de raad moeten komen. En hoe willen we het dan behandelen, willen we het behandelen ter kennisname of willen we het behandelen ter besluitvorming? Nou nog een aantal kanttekeningen daarbij, in september 2017 zijn vergelijkbare stukken wel op de agenda van de raad geplaatst, met een raadsvoorstel daarbij. Dus, ja ik zou graag willen weten welke lijn we daarin kiezen. En toen ik dit zat voor te bereiden toen kwam ik ook de motie uit februari 2017 tegen waarin een deel van de dictum is: het college van B&W wordt opgedragen om in samenspraak met de griffie de informatievoorziening aan de raad optimaal in te richten en om ondersteuning te bieden op het gebied van logistiek, informatievoorziening en inhoudelijke advisering. En dat gaat dus over de MRA stukken zal ik maar even zeggen, en de MRA vergaderingen. Voor zover ik weet is hier geen concreet resultaat aan gegeven, in iBabs staat die motie ook nog open. En ik kan me het me best voorstellen want ik was het ook allemaal een beetje kwijt en we hebben een andere burgemeesters sinds die tijd, we hebben andere griffier sinds die tijd dus, en we zijn allemaal nogal zoekende denk ik om daar achter te komen: hoe gaan we hier met elkaar mee om? Nou ja ik verzoek dus in ieder geval het college om aandacht aan die motie te besteden en in overleg met vertegenwoordigers van de nieuwe raad straks een voorstel aan de raad daarover te doen toekomen. En ja van mijn collega's hoor ik graag, vinden zij met mij dat die stukken toch op de één of andere manier op de agenda van de raad moeten komen om daar besluitvorming over te kunnen doen. Want anders kunnen wij volgens mij geen opvatting van de raad terugbrengen naar de regiegroep, waar we wel om gevraagd worden. Nou ja dat is allemaal procedureel geneuzel. Inhoudelijk heb ik over deze stukken eigenlijk niet zo heel veel te melden deze keer, want het is eigenlijk een constatering dat er geld overgebleven is in 2017 en dat we dat met zijn allen goed gaan besteden. Maar goed, daar zouden ook mensen nog anders over kunnen denken, dus ik wil graag van de collega's horen wat zij ervan vinden? Dank u wel.

De voorzitter: We gaan het bekijken, wie mag ik het woord geven? Mijnheer Spinhoven.

De heer Spinhoven: Ja dank u wel voorzitter. Ja ik moet me eventjes helemaal wenden tot mijnheer Kortekaas, ik ben het volledig eens met het feit hij nu opnoemt, we zijn dus nooit goed op de hoogte gehouden van wat er precies speelt binnen de MRA. En ik zou het zeer op prijs stellen als dit inderdaad een agendapunt zou worden want daar hebben we echt behoefte aan om dus meer inzicht te krijgen in de manier waarop er gewerkt wordt en wat de punten zijn die doorgesproken worden. Ik vind het erg belangrijk, bedankt voor uw inleiding.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Hulsman?

De heer Hulsman: Ja dank voorzitter. Dank ook aan de heer Kortekaas om dit op de agenda te plaatsen. Ik denk dat dit wel illustreert dat we eigenlijk nog niet zo heel goed eigenlijk weten wat we aan moeten met die MRA en hoe we daar grip op gaan krijgen. Ik moet eerlijk zeggen dat ik dat zelf ook steeds lastig vind, ook om precies te doorgronden wat er nou precies allemaal speelt. En ik zal het woord democratische legitimatie niet

in de mond nemen, dat is voorbehouden aan een ander lid van deze raad, ja ik ook. Maar dit heeft wel alles in zich om een orgaan te worden waarvan burgers op een gegeven moment het gevoel krijgen dat er over hun hoofden heen geregeerd wordt. En eigenlijk is daar illustratief voor een opmerking op pagina 2 in de MRA verantwoording onder de tweede bullet, daar staat van: er is geld besteed om raadsleden te betrekken. En dat klopt ook, informatievoorziening is wat beter geworden, dat geld is wel besteed maar betrekken doe je doorgaans met iets waarvoor, bij mensen die er eigenlijk niet zoveel over te zeggen hebben maar die je toch niet al te veel voor het hoofd wil stoten, althans dat gevoel roept het bij mij op. En ik denk dat we daar ook gewoon naar de MRA toe nog een hoop missiewerk te verrichten hebben om te zorgen dat, en zelf een verantwoordelijkheid te pakken hebben, om te zorgen dat wij gewoon de rol krijgen die wij hebben. En bij gemeenschappelijke regelingen krijgen we standaard dit soort stukken omdat we daar uiteindelijk over gaan. En die MRA gaan we niet over, en daar gaat eigenlijk niemand over, en dat is eigenlijk wat me het meeste zorgen baart. En ik ondersteun het voorstel van de heer Kortekaas om dit, de vraag, om dit soort stukken voor meningsvorming in elk geval op de agenda te zetten zodat we zienswijzen mee kunnen geven aan het college. En dit gaat ons aan, dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Hulsman, mijnheer Van der Steenhoven.

De heer Van der Steenhoven: Dank u wel, dank u wel mijnheer Kortekaas voor het maken van dit belangrijke punt. Eén opmerking, iets waar ik altijd mee worstel in het licht van de rol van de raad is dat we, die MRA samenwerking, dat is een netwerksamenwerking waar eigenlijk de, ja wij als vertegenwoordigers een beetje uitgeschreven zijn. Het is een praatclub van wethouders en burgemeesters en die kunnen misschien tot een voorstel komen en die kunnen ze eventueel dan individueel bij de gemeenteraden weer neerleggen. Maar ze kunnen zelfstandig niet een besluit nemen zonder dat ze terugkomen bij de raad. Dus zij zijn natuurlijk zoekende van: ja, moet je dan die stukken van zo'n koffie overleg, moet je dat dan meteen allemaal maar delen terwijl er nog niet eens een echt besluit genomen is. Ik zou het liefst willen dat die, in ieder geval die besluitenlijsten en zeg maar de notulen et cetera, dat die na een tijdje wel onze kant opkomen, dat we daar ook over kunnen spreken in de openbaarheid. Maar ik vind het wel lastig hè, gegeven de, nou ja, de structuur die gekozen is om daar tot een optimale vorm te komen. En ik begrijp ook de argumenten van de, sommige van de burgemeesters om een andere kant op te gaan. Dat gezegd hebbende denk ik dat het goed is om met de nieuwe raad, samen met de burgemeester, een keer over een aantal maanden eens een keer gewoon concreet te zeggen van: hoe, wat is nou de visie, overkoepelende visie van a) dit college maar b) ook van de MRA als zodanig, op die informatievoorziening? Kan dat niet nog beter, kunt u daar niet voorstellen voor doen, kunnen we daar niet over spreken, wat zijn de argumenten om het nou niet te doen? Ik denk niet dat, ik denk dat het lastig is om er nu in deze stukken, hier zo vlak voor de verkiezingen, daar nu een hele uitgebreide discussie over te hebben, maar ik vind het wel een heel goed punt. Dus mijn voorstel zal nogmaals zijn: laten we op een later stadium over die informatievoorziening van de MRA gewoon in het openbaar een debat voeren en daarna argumenten over en weer, nou ja, ook met een onderliggend beleidsstuk daarover, want dan kan er gewoon twee A4'tjes over geschreven worden, die er nu niet over geschreven zijn, het is alleen wat u daarover zegt. En dan kunnen we het daarover hebben en dan kunnen we daar als raad, een nieuwe raad, een mening over vormen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Van der End.

De heer Van der End: Dank u wel voorzitter, ja ik denk bijna dat ik D66 moet gaan stemmen want weer sluit ik me aan bij de woorden van mijn voorganger Van der Steenhoven. Ik had mijn gewaardeerde collega van der Berg gevraagd om nog aan te sluiten voor uw punt. Maar a) hij had een belangrijke andere ontmoeting die,

waarmee hij het niet kon delen en hij wilde ons ook een debat, of in ieder geval een speech van een aantal uren voorkomen als hij weer los gaat over democratische legitimiteit. Hetgeen wat me wel opvalt hierin is dat a) ik ondersteun het hoor, harstikke goed dat we dit op de agenda zetten, we hebben hier volgens mij in de afgelopen periode vier jaar lang last van gehad, dat we hier tegenaan lopen en struggelen, dus ik vind het raar dat we dat dan nu in de laatste commissie pas op de agenda zetten en er iets over moeten vinden terwijl ik denk van: nou, til het dan over en laat het aan de nieuwe raad, dus dat zal mijn eerste punt zijn. En het tweede is wat me dan ook verbaasd is, nou ja de heer van der Berg heeft zich de afgelopen vier jaar hard gemaakt bij de MRA en bij de Vervoerregio voor die democratische legitimering en ja daar heeft hij eigenlijk weinig steun gehad en heeft hij eigenlijk geen goeie overwinning voor ons kunnen behalen. En ja ook daar in dat licht denk ik dan van: waarom dit nu, til het gewoon over naar de volgende raad.

De heer Kortekaas: Voorzitter?

De voorzitter: Interruptie van de heer Kortekaas.

De heer Kortekaas: Ja want dan, dan, mist u toch even het punt. De regiegroep van die MRA die vergadert op 13 april en die stuurt ons die stukken met de expliciete uitnodiging om daarop te reageren als raad. En ja, de enige vorm die ik zie om daarop te reageren is dat we het daarover hebben en daar ook iets van vinden. Want anders, ja, kan iedereen met rechte reden zeggen van: ja, ze zitten daar maar wat te doen en jullie reageren niet eens als je de stukken krijgt om, en uitgenodigd wordt om te zeggen wat je van 1 miljoen over vindt en wat je daarmee gaat doen. Dus dat lijkt me toch niet helemaal aan de hand wat u nu zegt.

De voorzitter: Mijnheer Van der End.

De heer Van der End: Ik ben het wel eens, daarom zeg ik ook: ik vind het goed dat u deze duwt en dat we het nu op de agenda zetten en bespreken in dit geval, dus als we dan kijken naar dit onderhavig stuk. Maar de afgelopen vier jaar hebben we eigenlijk in zijn algehele tijd er problemen mee gehad om dit soort stukken te attenderen dus ik trek het iets breder dan alleen maar dit voorval. En gelet daarop zeg ik van: kijk nu vooral, til dit gewoon over naar de nieuwe raad en laat het aan hen om daar dan goed over na te denken.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Oord.

De heer Oord: Ja voorzitter, dat we hier een probleem hebben, dat is een ieder wel duidelijk, en dat is ook goed dat de heer Kortekaas dat nog even aanhaalt. Het is inderdaad zo, we hebben stukken gekregen met inderdaad een heel concreet verzoek: hebt u nog wensen of opvattingen? En ja, dan is eigenlijk de vraag: hoe krijg je die nu zodanig verzameld dat we ze in de raad nog een keer bevestigd krijgen, althans gesanctioneerd, daar zou, ik had even gedacht, kunnen we dat ergens in de commissie behandelen, nou dat worden dan drie commissies, dat zou ook nog een moeilijke zaak worden denk ik. Om dat nou ineens integraal op de agenda van de raad te zetten, en dan heb je het over, dit is nou nog een concreet stuk, maar het gaat over herbestemming van, dus concrete zaken, eigenlijk voorstellen. Maar een agenda sec, dat geeft over het algemeen, tenzij dat een heel erg geannoteerde is met een richting daarop, geeft over het algemeen heel weinig zicht op waar het naartoe gaat ...

De voorzitter: Mijnheer Oord, u heeft een korte interruptie van mijnheer Hulsman.

De heer Hulsman: Ja een hele korte. Ja mijnheer Oord, of mijnheer de voorzitter, laat ik het nog even netjes doen, mijnheer de voorzitter, is mijnheer Oord niet van mening dat, we krijgen voor de gemeenschappelijke

regeling, krijgen we vergelijkbare stukken waar we ook op vergelijkbare mogelijke manier een oordeel over vormen. Wat is nou het bezwaar om dat in dit, bij dit orgaan ook te doen?

De voorzitter: Mijnheer Oord

De heer Oord: Ja, mijn vrees is, als je zo'n agenda, want nogmaals, dat wordt dan of een agenda waar we niks van kunnen zien of het worden stukken die meer zijn, verder zijn in het traject van besluitvorming. En dat laatste zou nog mijn voorkeur hebben, maar ja dan zit je soms als mosterd na de maaltijd weer te werken, het is dus best een hele lastige. En ik weet niet, maar dat weet de heer Kortekaas, die is onze vertegenwoordiger in dit overleggenium, hoe groot die agenda zijn en welke onderwerpen daar op staan. Maar ik heb zo'n idee dat we nog een keer de raadsagenda gaan doubleren, hè qua omvang. Dus dat is best wel stevig en ik zit daar dus best mee. Ik zit echt zelf een beetje te denken aan iets als een soort, toch een klein groepje van vertegenwoordigers uit de verschillende commissies die hier op tijd, die hierover misschien ook de raad adviseert. Maar er moet een stukje voorbereiding aan ten grondslag liggen, ik kan me niet voorstellen dat je de sec in één keer maar, zo eens even een opinie over kunt vormen, dat lijkt mij niet goed.

De voorzitter: Dank u wel, ik kijk nog even rond. Mijnheer Bulsing.

De heer Bulsing: Ik ben het volstrekt eens met de heer Oord dat we nu niet meer zo maar even uit de losse pols iets kunnen formuleren waarmee we een fundamenteel punt zetten. Het komt nu in de marge van dit agendapunt aan de orde en het is al vaker aan de orde geweest, het probleem is altijd met dat systeem van die getrapte vertegenwoordiging, dat een deel van de raad geen grip heeft op de besluitvorming in de MRA, omdat ze geen eigen vertegenwoordiger hebben in de MRA. Wat dat betreft is GroenLinks zeer bevoorrecht, want dat u dus zelf een eigen vertegenwoordiging hebt in de MRA terwijl een deel van de fractie dat niet heeft.

De voorzitter: Interruptie van de heer Hulsman, mijnheer Bulsing.

De heer Hulsman: Voorzitter.

De heer Bulsing: Mijnheer Hulsman.

De heer Hulsman: Voorzitter, op welke manier is de heer Bulsing van mening dat de raadsleden, raadsvertegenwoordigers, vertegenwoordiging van raadsleden in de MRA is überhaupt?

De voorzitter: Mijnheer Bulsing.

De heer Bulsing: Er is een, er is een systeem van regionaal waar wij twee keer per jaar in een conferentie zitten.

De voorzitter: Mijnheer Hulsman.

De heer Bulsing: Dat hebben we dus juist besloten hierover.

De heer Hulsman: Dat is de Vervoerregio.

De heer Bulsing: En voor de rest ...

De voorzitter: Mijnheer Bulsing,

De heer Bulsing: ... voor het geval tegen de ...

De voorzitter: Mijnheer Bulsing, mijnheer Hulsman wilde nog even.

De heer Bulsing: Mijnheer Hulsman.

De heer Hulsman: Voorzitter, ik ben van mening dat het de Vervoerregio is waar dat het geval is. Bij de MRA hebben we juist een probleem dat daar geen getrapte vertegenwoordiging is en dat we zitten te zoeken hoe we daar grip op krijgen.

De heer Bulsing: Ja dat is inderdaad ...

De voorzitter: Mijnheer Bulsing.

De heer Bulsing: ... dat is inderdaad het oude systeem, dat klopt. En voor de rest zou ik tegen mijnheer van der End willen zeggen dat hij ook op de VVD kan stemmen, want ik ben het volstrekt eens met de heer van der Steenhoven.

De voorzitter: Dank u wel mijnheer Bulsing, ik kijk nog rond of er nog andere leden zijn, mijnheer Stoffels.

De heer Stoffels: Als info neem ik het even mee naar, in overleg. Dus ...

De voorzitter: Helemaal goed, hou de boel heel zou ik zeggen. Ik kijk nog even rond, zijn er nog andere collega's, dat is niet het geval. Dan wenst het college nog reageren, ja, de burgemeester namens het college.

Onbekende spreker: Het is een opluchting om een vergadering te hebben waar geen tijdslimiet is ten aanzien van de inbreng die wij mogen hebben voorzitter. Want dit is een buitengewoon fundamenteel punt wat hier is aangekaart door de heer Kortekaas, namelijk er gebeuren allerlei zeer fundamentele dingen in de metropoolregio, en wat is eigenlijk de rol van de raad? Die rol van de raad hebt u natuurlijk zelf vastgesteld want de MRA is niet meer en niet minder, en een enkeling van u zei dat al, de heer van der Steenhoven bijvoorbeeld, als een convenant van colleges van B&W naar u als rade, en u ook als raad in Amstelveen, van hebt gezegd: wij vinden het prima dat het zo'n regeling is. Regeling is misschien nog een zwaar woord, want het is niet meer dan een convenant van colleges. En wij doneren € 1,50 per inwoner per jaar en daar heeft u de vrijheid als colleges om daar gezamenlijk mee aan de slag te gaan. Wij maken wat over op de rekening van Amsterdam, dat geeft wel een beetje aan, er is helemaal geen organisatie maar het is zelfs één van de gemeente die het geld ontvangt. Die gemeente geeft het uit, maar er wordt door de regiegroep netjes op gelet dat het allemaal zo keurig gebeurt. En de aanleiding voor de discussie, en de heer Kortekaas heeft terecht dat nu op de agenda geplaatst, mijnheer de voorzitter. De aanleiding van de discussie is, er is wat geld over, en wat doen we dan met het geld? En de heer Kortekaas denkt: ja, we hebben toch budgetrecht als rade? Maar ja eigenlijk hebt u dat budgetrecht uit handen gegeven want u hebt gezegd: € 1,50 per jaar en dat hebben we vastgesteld in de begroting en dat mag u als colleges besteden en wij zien erop toe. En Amsterdam heeft gezegd: ja, we hebben wat meer binnen gekregen dan is uitgegeven, en dat betekent ongeveer € 20.000 voor onze gemeente. En de colleges van B&W zijn van mening om dat volgend jaar in te zetten, wat niet dit jaar is gebruikt. Nou dat is eigenlijk een heel eenvoudig iets, over iets waar het eigenlijk niet over zou moeten gaan, want het zou natuurlijk moeten gaan over die inbreng van rade over heel belangrijke zaken die in de

metropoolregio spelen. Wonen, infrastructuur, bedrijventerreinen, zaken die met economische ontwikkelingen te maken hebben in zijn algemeenheid, ja daar zouden we het met zijn allen over moeten hebben. En dan worden er ook conferenties georganiseerd, u sprak er al zonet over, wij komen wel bij elkaar, u wordt daarvoor uitgenodigd. Laatst ook nog in het evenementengebouw van Claus in Haarlemmermeer, daar waren geloof ik, nee niet geloof ik, ik weet het, drie raadsleden van de gemeente Amstelveen.

De heer Kortekaas: Correctie.

Onbekende spreker: Vier.

De heer Kortekaas: Er waren er twee en een burgerraadslid.

Onbekende spreker: Ah, oké, u bent wat preciezer. Oké, goed, laten we zeggen er waren drie vertegenwoordigers. Dank voor deze correctie mijnheer Kortekaas. Maar goed, het geeft wel een beetje aan, soms heeft het ook een beetje hoog over gevoel waar wij natuurlijk als bestuurders, politici, zeker zo vlak voor de verkiezingen nu, echt bezig zijn met zaken die hier spelen. Ja en dan gaat het wel over zaken die soms voelen als ver van ons huis. Maar goed we zijn het er over eens het is van groot belang, het raakt ons allemaal, en ja dan komt het grote vraagstuk: hoe kunnen wij als raad invloed uitoefenen? En dan bedoel ik inderdaad niet dat we allemaal naar het Claus evenementencentrum gaan maar hoe kunnen we hier, als er een agenda is van de regiegroep, in zo'n commissie bijvoorbeeld, daar iets over zeggen. En ik denk dat, een aantal van u heeft er al iets over gezegd, dat het de moeite waard is dat de nieuwe raad bijvoorbeeld ook in het kader van het, van de nieuwe vergaderstructuur die er mogelijk komt, gaat zeggen hoe we daar mee zouden moeten omgaan. En dan ligt het initiatief natuurlijk bij de rade zelf. Want terecht hebt u geconstateerd dat vanuit de regiegroep aan u als raad wordt gevraagd: hebt u nog commentaar, hebt u nog gedachten, hebt u nog ideeën, hebt u nog iets daarover in te brengen? Laat het ons weten. Het grappige is, niet het college laat u het weten, nee laat u het ons rechtstreeks weten. Dus daar geeft al een beetje aan, hè we hebben een samenspel van colleges, maar u, buiten dat samenspel, wordt gevraagd om niet via het college maar rechtstreeks te laten weten wat u ervan vindt. En dat is natuurlijk wel een uitdaging want dat betekent dat u in het kader van waar we het al eerder over hebben gehad in de raad, en ook al in de commissie Structuur, nieuwe werkwijze voor de raad straks, door de nieuwe raad vast te stellen, hier een element hebben waarvan we zouden kunnen zeggen: ja, we gaan met de griffie aan de slag, we zien de agenda en we gaan misschien met een aantal mensen uit de raad samen met de griffie eens even kijken: hoe gaan we dat nou ter discussie stellen? Bijvoorbeeld hier in deze commissie. Dat hoeft allemaal niet in de raad, het vraagt niet altijd om besluitvorming, het vraagt in ieder geval om een debat en het vraagt misschien om inbreng die u dan mee kunt geven vanuit zo'n commissie aan bijvoorbeeld mij, als lid van die regiegroep. En ik zou dat buitengewoon op prijs stellen. Dus ik vind het initiatief waar we de heer Kortekaas nu vanavond heeft genomen, wat door u eigenlijk allemaal wordt ondersteund, nou zullen we daar niet eens over hebben, dat vind ik heel heel erg zinvol. Maar wel met de kennis van: ja, het gaat hier over een convenant voor colleges, onze positie als rade is vrij marginaal, daar heeft hij nogmaals zelf toe besloten. Maar u kunt heel goed zelf het initiatief nemen om te zeggen: nou ja, wij kennen de agenda, we zien wat daar staat, en wij gaan met de griffie organiseren, in deze commissie mijnheer de voorzitter, om daar met onze vertegenwoordigende regiegroep over te praten, wat onze inbreng zou moeten zijn vanuit Amstelveen. Dus ik denk dat u allemaal hier een aantal punten aan de orde heeft gesteld waarvan ik denk dat is heel erg nuttig om dat op deze manier op te pakken. En nogmaals ook uw, en de heer van der Steenhoven heeft dat heel duidelijk gezegd ook uw, laten we zeggen, kernschets van wat voor samenwerking is dat eigenlijk, is volstrekt juist. Maar de onderwerpen raken ons zeer terdege, hebben grote invloed op, laten we zeggen, de hele ontwikkeling in Amsterdam en deze omgeving van

Amsterdam, van Almere tot en met Haarlem, twee provincies die erin meedoen, dus het gaat niet over niks. Een convenant van colleges met rade op afstand maar wel de uitdaging aan rade om zich hiermee te bemoeien en de uitnodiging zat in, laten we zeggen, het bericht aan u van: laat het weten. Dus ik denk dat het heel goed is om bij de volgende, weer een nieuwe raad, hier afspraken over te maken hoe we dat het beste kunnen doen mijnheer de voorzitter. Ik sta er zeer open voor, ik weet zeker dat het college er zeer open voor staat, en dat we daar een goed gesprek over zullen kunnen hebben.

De voorzitter: Dank u wel burgemeester. Ziet u mijnheer van der End, we hebben de heer van der Berg niet nodig voor hoorcolleges, dat kunnen we prima zelf hier organiseren. Voor het tweede termijn, mag ik nog iemand het woord geven, als reflectie op de burgemeester? Mijnheer Hulsman.

De heer Hulsman: Nou één aanvulling voorzitter, de burgemeester is daar niet allemaal bij geweest maar we hebben vrij uitgebreid gesproken, en trouwens ook wat onbehagen geuit, wel zitten twijfelen van: ja wat moeten we nou met die MRA, want het is iets waar je eigenlijk geen nee tegen kan zeggen, het is te belangrijk om erbij te zijn. Maar het heeft ook, in de helft vanuit mijn fractie heb ik dat een paar keer verwoord, alles in zich inderdaad om, we geven als raad u kaders mee, dus daarmee is onze rol toch wel iets groter dan de burgemeester nu schetst. Maar het heeft, de type samenwerking heeft alles in zich om voorstellen terug te krijgen naar de raad waar je uiteindelijk alleen maar ja tegen kunt zeggen. En dat is voor mijn eigen fractie best een worsteling geweest, en ik denk voor deze hele raad, daar zijn we zeker niet lichtvaardig mee omgaan. We zoeken nu nog steeds naar onze rol, dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Spinhoven nog.

De heer Spinhoven: Ja dank u wel voorzitter, ik vraag me af: als we een commissie zouden vormen, en we gaan dit op de raadsvergaderingen bespreken, of in de commissie bespreken, wat is dan precies de rol van deze commissie? Is het een adviserende rol aan de raad, aan het college bedoel ik, moet het college hiermee aan de slag, is zo stringent dat als wij iets bepalen dat ze dat per se over zouden moeten nemen? Bedoel ik, ik zie nog niet helemaal in de praktijk, we hebben een soort mandaat aan het college gegeven om dit natuurlijk te doen, en wij als raad kunnen hoogstens adviseren volgens mij, maar niet dwingend opleggen.

De voorzitter: Mijnheer Spinhoven u krijgt een interruptie van de heer Hulsman.

De heer Hulsman: Ja ja voorzitter, ik wilde u echt vragen, mijnheer van der Spinhoven vragen, wat we vinden wat het rol van het college is in de besluitvorming een mening van de raad?

De voorzitter: Mijnheer Spinhoven.

De heer Spinhoven: Nou ja, dat is ook mijn punt een beetje, we hebben dus duidelijk afgesproken dat het college deze besprekingen voert, en als wij als raad ons hierin gaan mengen, of in ieder geval op de hoogte gehouden worden van wat er speelt, dan lijkt het mij dat we dus alleen adviserend kunnen optreden en niet dwingend kunnen optreden om te zeggen: ja, de raad besluit dit en dat en nou moet het college maar even gaan uitvoeren wat wij willen. Ik wilde graag even weten hoe het nou precies zit dan?

De voorzitter: Dank u wel mijnheer Spinhoven. Ik kijk nog even rond of andere leden nog willen reageren. Mijnheer Kortekaas, nee? Ik werd ingefluisterd, dank je wel.

De heer Kortekaas: Ik wil er wel wat over zeggen maar volgens mij is er voldoende over gezegd en het lijkt mij inderdaad een schone taak voor de nieuwe raad om dat samen met de griffie op te pakken en te kijken, ja wat er allemaal voorligt en hoe we daar toch meer structuur inbrengen.

De voorzitter: Dank u wel, ik kijk nog naar links voor een reactie maar ik denk dat dat zo voldoende is. Ja, dat is het geval. Dan sluiten we agendapunt 3.1 en dan gaan we over naar het afscheid van onze burgerraadsleden, want daar hebben we er een aantal van hier in de raad. We hebben er zes welgeteld, en daar hebben wij een klein bloemetje voor meegenomen dus eh ...

Onbekende spreker: Wil je eerst wat zeggen of kan ik vast lopen?

De voorzitter: Ga jij lekker lopen dan ga ik gauw ook wat zeggen, en dan gaan we dat timen, dat gaat natuurlijk nooit lukken. Zes burgerraadsleden hebben we in deze commissie gehad te beginnen met Benjamin Smalhout van de VVD, Jan Vink van GroenLinks, Mariska rent alle kanten op, Bas van der End van de PvdA, Pierings van het CDA, Nico Kooiman van de OCA, en Henk Stoffels van de ChristenUnie, mag ik een applaus voor deze burgerraadsleden? Dank u wel. En ja ze loopt nu heel druk met bloemen rond maar ik wil graag ook een heel hard applaus voor de griffier die hier vier jaar lang bijna een slijmbeursontsteking heeft geschreven, dus één applaus nog voor haar. Dank je wel Mariska. Dan sluit ik hierbij de vergadering en zie ik u de 28e weer?

Onbekende spreker: Toch niet nadat wij ook de voorzitter, zoals ook in de drie, de twee voorgaande commissies is gebeurd, maar ook deze voorzitter heel erg hartelijk bedanken voor uitstekend voorzitterschap van deze commissie.